

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-17-26

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości,
podpisanej we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 r.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali
upoważnieni Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Minister Spraw
Zagranicznych.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów
Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia
11 grudnia 2025 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa dotyczy współpracy polskich i ukraińskich organów właściwych do ochrony porządku publicznego i zwalczania przestępczości. Jej celem jest stworzenie lepszych ram prawnych dla wykrywania, zapobiegania oraz zwalczania przestępczości.

Obecnie obowiązuje *Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej*, podpisana w Kijowie dnia 3 marca 1999 r. (Dz. U. z 2004 r. poz. 343; dalej jako „Umowa z 1999 r.”).

Argumentami przemawiającymi za związaniem się nową umową jest potrzeba dostosowania form i zasad współpracy w zwalczaniu przestępczości do nowych metod popełniania przestępstw, a także unormowania stosowania dodatkowych form działań operacyjnych, w tym przesyłki niejawnie nadzorowanej. Postanowienia Umowy z 1999 r. są oceniane jako niewystarczające dla realizacji zakładanego celu.

Istniejącą do tej pory współpracę właściwych organów ochrony porządku publicznego obu Państw należy ocenić pozytywnie. Jednakże doświadczenie zdobyte przez ostatnie lata pokazało, że dotychczasowe formy współpracy są niewystarczające dla przeciwstawienia się obecnym zagrożeniom. Powstała zatem konieczność zawarcia nowej umowy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, która określa nowe formy bieżącej współpracy oraz umożliwia wspólne stosowanie wybranych instytucji prawnych istniejących w obu Państwach.

Dodatkowo duża skala migracji z Ukrainy do Rzeczypospolitej Polskiej, doznająca intensyfikacji w warunkach konfliktu zbrojnego i objęcia obywateli Ukrainy ochroną czasową, stwarza ryzyko wzrostu liczby notowanych wykroczeń i przestępstw, których sprawcami albo ofiarami mogą być migrujący obywatele Ukrainy (wykroczenia popełniane w ruchu drogowym, przestępstwa przeciwko prawom pracowniczym). Nowa Umowa pozwoli służbom obu Państw na efektywniejsze egzekwowanie prawa.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W stosunku do Umowy z 1999 r., która reguluje współpracę w zakresie zapobiegania (także zwalczania oraz ujawniania sprawców) przestępczości zorganizowanej, w szczególności w odniesieniu do wymienionych w niej przestępstw, przepisy nowej Umowy przewidują współpracę właściwych organów Stron w odniesieniu do wszystkich przestępstw

w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, a ponadto zakładają współpracę w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu wymienionych enumeratywnie wykroczeń. Umowa poszerza także katalog organów właściwych do podejmowania współpracy, w tym upoważnia do niej nie tylko organy centralne, ale również przygraniczne. Reguluje nowe formy współpracy jak przesyłka niejawnie nadzorowana oraz przewiduje możliwość wymiany oficerów łącznikowych. Określa uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie Umowy będą wykonywać czynności na terytorium Państwa drugiej Strony.

Umowa wyczerpująco reguluje również zasady ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. *w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW* (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89, z późn. zm.; dalej jako „dyrektywa 2016/680”).

Umowa składa się z następujących rozdziałów:

- 1) Przedmiot i zakres współpracy;
- 2) Formy współpracy;
- 3) Inne postanowienia;
- 4) Postanowienia wykonawcze i końcowe.

W myśl art. 1 ust. 1 Umowy Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępstw oraz ściganiu ich sprawców w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, w tym do wzajemnego udzielania pomocy, co stanowi nadrzędny cel dwustronnej współpracy. Ponadto Strony będą zobowiązane do współpracy w: poszukiwaniu osób zaginionych lub osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości; podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości i nieznanych zwłok; poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia; wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstw, a także innego mienia uzyskanego w wyniku przestępstwa lub służącego do jego popełnienia.

Art. 1 w ust. 3 wprowadza zobowiązanie do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu czynów zabronionych, które są uznawane za określone wykroczenia według prawa wewnętrznego obu Państw Stron lub uznawane za wymienione wykroczenia według prawa wewnętrznego jednego Państwa Strony, a zarazem jakiegokolwiek przestępstwo według

prawa wewnętrznego drugiego Państwa Strony – sformułowany katalog wykroczeń objętych zakresem Umowy ma charakter zamknięty.

Art. 2 określa organy właściwe do realizacji Umowy. Przepis ten wymienia zarówno organy centralne (ust. 2), jak i organy przygraniczne (ust. 3) obu Państw Stron.

Zgodnie z art. 3 współpraca odbywać się będzie na wniosek właściwych organów Państw Stron. Co do zasady wnioski powinien być przekazany na piśmie, jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki dopuszcza się złożenie wniosku ustnie, a następnie jego niezwłoczne potwierdzenie na piśmie. Wniosek powinien zawierać także szczegółowe określenie zakresu współpracy lub wymiany informacji, w tym uzasadnienie oraz pożądany termin realizacji wniosku. Określenie terminu we wnioskach wpłynie na szybkość ich realizacji.

W rozdziale II określono podstawowe formy współpracy. Przede wszystkim współpraca Stron Umowy będzie polegała na wymianie informacji. Katalog informacji wymienianych przez właściwe organy określa art. 4 Umowy. Istotne jest, że wymiana informacji odbywać się będzie na zasadzie wzajemności. Oznacza to, że w przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym jednej Strony nie jest możliwe przekazywanie określonych informacji, to nie może ona żądać przekazania podobnych informacji od drugiej Strony, ani druga Strona nie może wymagać tego, przekazując swój wniosek.

Konsekwencją ustanowienia współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i ściganiu wykroczeń, określonych w art. 1 ust. 3, jest art. 5 Umowy, który daje możliwość przekazywania niezbędnych informacji, mogących przyczynić się do wykrycia sprawców tych wykroczeń. Należy zauważyć, iż jedyną formą współpracy odnośnie do wykroczeń jest wymiana posiadanych informacji.

Art. 6 umożliwia przekazywanie między właściwymi organami Stron, w wyznaczonych miejscach blisko granicy, osób pozbawionych wolności, wydawanych na podstawie umów międzynarodowych, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

Art. 7 umożliwia wymianę oficerów łącznikowych, którzy są oddelegowani do wykonywania określonych zadań na terytorium Państwa drugiej Strony.

Art. 8 daje z kolei możliwość współpracy w innych formach, np. przez tworzenie wspólnych zespołów zadaniowych czy realizowanie wspólnych programów profilaktycznych i wzajemne umożliwianie wizyt studyjnych.

Ważną kwestią jest także współpraca w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego i naukowo-techniczna, polegająca przede wszystkim na wymianie doświadczeń, dobrych praktyk oraz wymianie ekspertów. Zakres tej współpracy został określony w art. 9 i art. 10 Umowy.

W art. 11 Umowy uregulowana została instytucja przesyłki niejawnie nadzorowanej. Instytucja ta będzie mogła zostać zastosowana na wniosek Strony, jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione. Strona wezwana zapewni dalszy ciągły nadzór nad przesyłką w taki sposób, aby istniała w każdym czasie możliwość jej przejęcia i zatrzymania sprawców przestępstwa. Przesyłka niejawnie nadzorowana będzie realizowana na terytorium Państwa Strony, do której skierowano wniosek, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa tej Strony.

W rozdziale III „Inne postanowienia” uregulowano możliwość całkowitej lub częściowej odmowy współpracy albo uzależnienia jej od spełnienia określonych warunków (art. 12). W każdym przypadku, jeżeli Strona uzna, że takie działanie może zagrażać jej bezpieczeństwu lub suwerenności, będzie mogła odmówić współpracy lub zażądać jej przerwania.

Art. 13 dotyczy wymiany informacji niejawnych przekazywanych w ramach współpracy podejmowanej na podstawie Umowy. W związku z tym, że dnia 27 sierpnia 2015 r. w Warszawie Strony zawarły *Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o wzajemnej ochronie informacji niejawnych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 81), jej zasady mają być stosowane również w przypadku wymiany informacji na podstawie Umowy.

W art. 14 i art. 15 określono zasady dotyczące ochrony przekazywanych danych osobowych. Zasady te są zgodne z dyrektywą 2016/680.

Ponadto Umowa reguluje kwestie zadośćuczynienia roszczeniom odszkodowawczym (art. 16) oraz odpowiedzialność funkcjonariuszy i pracowników (art. 17). Określa również – w art. 18 – uprawnienia, jakie mogą przysługiwać funkcjonariuszom w związku z realizacją zadań na terytorium Państwa drugiej Strony. Funkcjonariuszom takim nie będą przysługiwać uprawnienia władcze, o ile Umowa nie stanowi inaczej, co zostało sformułowane w ust. 1 omawianego artykułu. Wśród ich uprawnień znajdują się uprawnienia do noszenia umundurowania lub innych widocznych znaków identyfikacyjnych, a także korzystania z pojazdów służbowych, jednostek pływających czy statków powietrznych, przy czym, zgodnie z ust. 3, właściwe organy Państwa drugiej Strony będą mogły wyłączyć te uprawnienia lub uzależnić je od spełnienia dodatkowych warunków.

Art. 19 określa, że przy realizacji postanowień Umowy właściwe organy Państw Stron będą posługiwać się językami polskim, ukraińskim, angielskim lub innymi językami przez nie uzgodnionymi.

Zgodnie z art. 20 Strony będą ponosiły tylko koszty związane z własnymi działaniami. W odróżnieniu od obecnie obowiązującej Umowy z 1999 r., wedle której kryterium decydującym dla wskazania podmiotu zobowiązanego jest miejsce ich wystąpienia, nowe rozwiązanie daje wyraz zasadzie, że w każdym przypadku Strona jest odpowiedzialna za własnych funkcjonariuszy. Jednocześnie Strony będą mogły ustalić inne zasady ponoszenia kosztów.

Art. 21 dotyczy rozstrzygania sporów wynikających z interpretacji lub wykonywania postanowień Umowy przez Strony. Przepis wyklucza przedłożenie rozstrzygnięcia sporu stronie trzeciej.

Rozdział IV „Postanowienia wykonawcze i końcowe” obejmuje zasady wymiany i aktualizacji danych kontaktowych właściwych organów (art. 22), możliwość zawierania uszczegóławiających postanowienia Umowy porozumień wykonawczych, niebędących umowami międzynarodowymi (art. 23) oraz reguluje stosunek Umowy do innych umów międzynarodowych (art. 24).

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Współpraca, będąca przedmiotem Umowy, prowadzona między właściwymi organami Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy, spowoduje korzystny oddźwięk społeczny i polityczny w obu Państwach, przede wszystkim w związku z uzyskaniem większej skuteczności w zwalczaniu przestępczości.

Umowa nie narusza interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Wejście w życie Umowy umożliwi skuteczną walkę z przestępczością. Jednocześnie w każdym przypadku, kiedy jedna ze Stron uzna, że współpraca na podstawie Umowy może naruszać, w szczególności, jej suwerenność, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy, może odmówić takiej współpracy lub uzależnić ją od spełnienia określonych warunków.

Wejście Umowy w życie nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia wydatków ani skutków finansowych dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej.

W art. 20 Umowy przyjęto zasadę, że każda Strona pokrywa jedynie koszty poniesione przez jej organy w związku z realizacją Umowy. Strony będą mogły w każdym przypadku uzgodnić inny podział kosztów, ale będzie on zależny od ich możliwości finansowych określonych w budżetach krajowych.

W odniesieniu do ewentualnych skutków gospodarczych wejścia w życie Umowy, trudno obecnie je przewidzieć. Należy jednak przypuszczać, że ponieważ współpraca organów regulowana przepisami Umowy przyczyni się do zmniejszenia przestępczości zorganizowanej, ewentualne skutki gospodarcze będą miały pozytywny charakter. W szczególności wejście w życie Umowy może przyczynić się do wzrostu pewności dwustronnego obrotu gospodarczego, a także zwiększenia bezpieczeństwa stosunków gospodarczych.

Skutkiem prawnym wejścia w życie Umowy będzie istnienie podstaw prawnych oraz procedur do prowadzenia współpracy służb polskich i ukraińskich w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w obszarze zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych rodzajów przestępczości. Umowa ustanawia ramy prawne współpracy między właściwymi organami obu Stron, w szczególności przez wymianę informacji dotyczących m.in. istotnych okoliczności związanych z popełnieniem przestępstw oraz technik i metod działania organizacji przestępczych. Podejmowane czynności operacyjne będą mieć na celu zredukowanie liczby przestępstw.

Umowa nie spowoduje konieczności dokonywania zmian w prawie wewnętrznym.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa dotyczy przede wszystkim organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, ustanawiając ramy współpracy tych organów. Podmiotami prawa wewnętrznego, których dotyczy Umowa, są w Rzeczypospolitej Polskiej: minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, a także Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji (w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej), Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości (w zakresie zwalczania cyberprzestępczości), Dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, Komendant Główny Straży Granicznej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Ponadto Umowa będzie dotyczyć osób fizycznych i osób prawnych w takim zakresie, w jakim będą one zaangażowane w popełnianie przestępstw na terytoriach Państw Stron.

Kwestie związane z zakresem i zasadami wykonywania przez zagranicznych funkcjonariuszy obowiązków służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwestie odnoszące się do zadośćuczynienia ewentualnym roszczeniom odszkodowawczym dotyczą wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.), a także spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy.

W związku z powyższym związanie Rzeczypospolitej Polskiej Umową nastąpi zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. *o umowach międzynarodowych* (Dz. U. 2020 r. poz. 127) w związku z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Umowa została podpisana we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 roku. Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej Umowę podpisał Pan Marcin Kierwiński, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Z upoważnienia Gabinetu Ministrów Ukrainy Umowę podpisał Pan Ihor Kłymenko, Minister Spraw Wewnętrznych.

UMOWA
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Gabinetem Ministrów Ukrainy
o współpracy w zwalczaniu przestępczości

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Gabinet Ministrów Ukrainy (zwane dalej „Stronami”),

- powodowane pragnieniem dalszego rozwoju współpracy i utrwalania stosunków przyjaźni między Państwami Stron,
- zdając sobie sprawę, że przestępczość we wszystkich swoich przejawach i formach stanowi coraz większe zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, stabilności politycznej, gospodarczej i społecznej,
- przekonane o istotnym znaczeniu współpracy właściwych organów obu Państw Stron w zwalczaniu przestępczości oraz ustaleniu jak najlepszych zasad, form i metod ich operacyjnego współdziałania,
- uwzględniając swoje zobowiązania międzynarodowe oraz prawo wewnętrzne Państw Stron,
- kierując się zasadami wzajemnego poszanowania suwerenności, niepodległości, równości, integralności terytorialnej, nieingerencji w sprawy wewnętrzne Państw Stron,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I
Przedmiot i zakres współpracy

Artykuł 1
Zakres współpracy

1. Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępstw oraz ściganiu ich sprawców w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, w tym wzajemnego udzielania pomocy przez właściwe organy, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 niniejszej Umowy, oraz zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Strony zobowiązują się także do współpracy w przedmiocie:

- 1) poszukiwania osób zaginionych lub osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości;
- 2) podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości i nieznanymi zwłokami;
- 3) poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia;
- 4) wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstw, a także innego mienia uzyskanego w wyniku przestępstwa lub służącego do jego popełnienia.

3. Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu czynów zabronionych, które uznawane są za następujące wykroczenia według prawa wewnętrznego obu Państw Stron lub uznawane są za następujące wykroczenia według prawa wewnętrznego jednego Państwa Strony, a zarazem jakiegokolwiek przestępstwo według prawa wewnętrznego drugiego Państwa Strony, stanowiących:

- 1) kradzież lub przywłaszczenie;
- 2) uszkodzenie lub zniszczenie mienia;
- 3) spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym;
- 4) prowadzenie pojazdu bez uprawnień;
- 5) prowadzenie pojazdu przez osoby będące w stanie po użyciu alkoholu, narkotyków lub podobnie działających środków;
- 6) przekroczenie granicy państwowej wbrew przepisom prawa;
- 7) przebywanie cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tytułu prawnego oraz przebywanie cudzoziemców lub bezpaństwowców na terytorium Ukrainy bez tytułu prawnego;
- 8) niewykonanie przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązku opuszczenia terytorium Państwa Strony oraz niewykonanie przez cudzoziemców lub bezpaństwowców na terytorium Ukrainy obowiązku opuszczenia terytorium Państwa Strony.

Artykuł 2

Właściwe organy

1. Właściwymi organami Państw Stron do współpracy w ramach niniejszej Umowy są organy centralne oraz organy terenowe, których jurysdykcja rozciąga się na regiony przygraniczne.

2. Organami centralnymi Państw Stron są:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - minister właściwy do spraw wewnętrznych,
 - minister właściwy do spraw finansów publicznych,
 - Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - Komendant Główny Policji,
 - Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej,
 - Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, w zakresie zwalczania cyberprzestępczości,
 - Dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji,
 - Komendant Główny Straży Granicznej,
 - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;

2) po stronie Ukrainy:

- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Ukrainy,
- Narodowa Policja Ukrainy,
- Administracja Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- Państwowe Biuro Śledcze,
- Służba Bezpieczeństwa Ukrainy,
- Państwowa Służba Celna Ukrainy,
- Państwowa Służba Monitoringu Finansowego Ukrainy,
- Narodowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy,
- Biuro Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy,
- Państwowa Służba Ukrainy do spraw Leków i Kontroli Narkotyków.

3. Organy terenowe, których jurysdykcja rozciąga się na regiony przygraniczne:

1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:

- Komendant Wojewódzkiej Policji w Lublinie,
- Komendant Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie,
- Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyśle,
- Komendant Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej w Chełmie,
- Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyśle,
- Naczelnik Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej;

2) po stronie Ukrainy:

- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie lwowskim,
- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie wołyńskim,
- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie zakarpackim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie wołyńskim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie zakarpackim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie lwowskim,
- Departament Terenowy Państwowego Biura Śledczego z siedzibą we Lwowie,
- Zachodni Departament Regionalny Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- 7 Karpacki Oddział Straży Granicznej Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- 6 Wołyński Oddział Straży Granicznej Państwowej Służby Granicznej Ukrainy.

Artykuł 3 **Wniosek o współpracę**

1. Współpraca właściwych organów Państw Stron odbywa się na podstawie wniosków. Wnioski są przekazywane właściwym organom Państwa drugiej Strony zgodnie z ich właściwością.

2. Wniosek oraz odpowiedź na niego sporządzane są na piśmie przez właściwy organ Państwa Strony i przekazywane z wykorzystaniem dostępnych technicznych środków komunikacji. W szczególnie pilnym przypadku wniosek może zostać przekazany ustnie i niezwłocznie dostarczony na piśmie.

3. Wniosek zawiera nazwę organu, który występuje z wnioskiem, oraz organu, do którego wniosek został skierowany, opis przedmiotu wniosku i jego

uzasadnienie ze wskazaniem oczekiwanego sposobu jego realizacji, w tym czynności, jakie powinny zostać wykonane w celu jego realizacji, a także sugerowanego terminu jego realizacji. W przypadku wniosku o przekazanie informacji uzasadnienie zawiera cel i planowany sposób wykorzystania przekazanych informacji. Do wniosku powinny być dołączone niezbędne, związane z nim dokumenty.

4. Do wniosku lub odpowiedzi na niego dołącza się tłumaczenie na język urzędowy Strony, do której kierowany jest wniosek lub odpowiedź na niego, albo na język angielski, chyba że stosuje się formularze dwujęzyczne, uzgodnione między właściwymi organami Państw Stron.

5. Jeżeli wniosek zostaje przekazany do organu, który jest niewłaściwy do jego realizacji, to ten organ przekazuje go organowi właściwemu Państwa Strony i informuje o tym właściwy organ Państwa Strony, który wystąpił z wnioskiem. Organ właściwy, któremu przekazano wniosek zgodnie z właściwością, realizuje go i odpowiada bezpośrednio organowi właściwemu Państwa Strony, który wystąpił z wnioskiem.

6. W przypadku całkowitej lub częściowej niemożności realizacji wniosku zgodnie z określonymi w nim warunkami, organ właściwy Państwa Strony, do którego skierowano wniosek, niezwłocznie na piśmie powiadamia o tym organ właściwy, który wystąpił z wnioskiem, a w przypadkach niecierpiących zwłoki drogą elektroniczną lub ustnie.

Rozdział II

Formy współpracy

Artykuł 4

Wymiana informacji

1. W ramach współpracy, o której mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron, na zasadzie wzajemności i nieodpłatnie, będą na uzasadniony wniosek, w szczególności:

- 1) przekazywać, o ile prawo wewnętrzne Państwa Strony, do której skierowano wniosek, nie stanowi inaczej, niezbędne informacje mogące przyczynić się do zapobiegania, wykrywania, zwalczania przestępstw oraz ścigania ich sprawców, w tym informacje dotyczące:
 - a) sprawców przestępstw lub osób podejrzanych o ich popełnienie,
 - b) osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa,
 - c) istotnych okoliczności (czas, miejsce, środki transportu, sposób popełnienia przestępstwa, przedmiot i cechy szczególne przestępstwa oraz jakie przepisy prawa zostały naruszone),
 - d) podjętych już czynności i ich wyniku,
 - e) powiązań między sprawcami przestępstw, osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, pokrzywdzonymi oraz świadkami oraz środowiska, w którym przebywają,
 - f) struktur, organizacji oraz metod działania zorganizowanych grup albo organizacji przestępczych,
 - g) typowych wzorców zachowań sprawców przestępstw, zorganizowanych grup albo organizacji przestępczych,
 - h) podmiotów gospodarczych, które mogą być związane z działalnością przestępczą oraz osób powiązanych z tymi podmiotami;
- 2) przekazywać niezbędne informacje dotyczące:

- a) właścicieli, osób uprawnionych do używania, osób kierujących środkami transportu i operatorów bezałogowych statków powietrznych, które wykorzystuje się w celu popełniania przestępstw kryminalnych,
 - b) danych identyfikujących środki transportu, bezałogowe statki powietrzne,
 - c) dokumentów potwierdzających prawo do prowadzenia środków transportu, w tym dokumentów środków transportu,
 - d) miejsca pobytu cudzoziemców lub bezpaństwowców na terytorium Ukrainy oraz cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i statusu ich pobytu, a także wyników kontroli legalności pobytu tych osób podejrzanych o popełnienie przestępstw lub osób poszukiwanych,
 - e) abonentów i użytkowników sieci telekomunikacyjnych lub teleinformatycznych, będących osobami podejrzаныmi, w szczególności wykazów połączeń oraz miejsca i czasu logowania się przez takich abonentów i użytkowników,
 - f) rozpytania osób,
 - g) sprawdzenia i ustalenia tożsamości sprawców przestępstw lub osób podejrzanych o ich popełnienie,
 - h) planowania, przygotowywania i przeprowadzania czynności poszukiwawczych,
 - i) oględzin, zabezpieczania i dokumentacji śladów,
 - j) numerów rachunków bankowych należących do osób podejrzanych;
- 3) przekazywać informacje o nielegalnym obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi oraz prekursorami, o miejscach i metodach ich wytwarzania i przechowywania oraz o miejscach ich przeznaczenia;
 - 4) udostępniać próbki nowych środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz innych niebezpiecznych substancji;
 - 5) wymieniać informacje o przepisach prawa i doświadczenia w zakresie nadzoru nad legalnym obrotem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami;
 - 6) przekazywać informacje o nielegalnym wytwarzaniu, przechowywaniu, zbycie lub transporcie w celach zbytu towarów akcyzowych;
 - 7) przekazywać informacje dotyczące wzorów dokumentów, w szczególności uprawniających do wjazdu i pobytu, dokumentów środków transportu i potwierdzających prawo do prowadzenia środków transportu;
 - 8) przekazywać informacje o szlakach i skali nielegalnej migracji oraz o zjawiskach migracyjnych i związanych z tym przepisach prawa;
 - 9) przekazywać niezbędne informacje przyczyniające się do identyfikacji rzeczy, w szczególności broni, amunicji i materiałów wybuchowych, lub informacje o ich aktualnych i poprzednich właścicielach lub posiadaczach oraz próbki materiałów wybuchowych i innych materiałów niebezpiecznych;
 - 10) wymieniać informacje o planowanych i popełnionych zamachach terrorystycznych, o metodach i technikach działania sprawców tych zamachów lub osób podejrzanych o ich popełnienie oraz o ugrupowaniach lub organizacjach terrorystycznych planujących lub popełniających przestępstwa na szkodę ważnych interesów jednej ze Stron oraz podejmować inne wspólne działania, uzasadnione potrzebą zapobiegania terroryzmowi i jego zwalczania;
 - 11) wymieniać informacje na temat przypadków handlu ludźmi.

2. Właściwe organy Państw Stron mogą z własnej inicjatywy dostarczać lub wymieniać inne informacje w zgodzie z przepisami prawa wewnętrznego swojego Państwa.

3. Jeżeli w procesie współpracy przekazano nieprawidłowe informacje lub informacje, które nie powinny zostać przekazane, organ właściwy, który je przekazał, niezwłocznie informuje o tym organ właściwy, który je otrzymał. W takim przypadku organ właściwy otrzymujący niezwłocznie usuwa lub niszczy takie dane.

Artykuł 5

Wymiana informacji w sprawach o wykroczenia

W ramach współpracy, o której mowa w artykule 1 ustęp 3 niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron będą, na wniosek, nieodpłatnie przekazywać niezbędne informacje mogące przyczynić się do ujawnienia wykroczeń oraz wykrycia sprawców wykroczeń lub osób podejrzanych o ich popełnienie. Przekazywanie obejmuje informacje będące w posiadaniu Strony, do której skierowano wniosek. Artykuł 4 ustęp 3 niniejszej Umowy stosuje się odpowiednio.

Artykuł 6

Przekazywanie osób na granicy

Faktyczne przekazywanie osób pozbawionych wolności, wydawanych na podstawie umów międzynarodowych wiążących Państwa Strony, może odbywać się w odpowiednio przygotowanych miejscach w pobliżu granicy lądowej lub na lotniskach, w sposób uzgodniony przez właściwe organy Państw Stron, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

Artykuł 7

Wymiana oficerów łącznikowych

1. W celu usprawnienia realizacji niniejszej Umowy organy centralne Państwa jednej Strony mogą oddelegować funkcjonariusza do wykonywania określonych zadań, jako oficera łącznikowego lub upoważnionego przedstawiciela, na terytorium Państwa drugiej Strony.

2. Właściwe organy Państwa Strony udzielają oficerom łącznikowym lub upoważnionym przedstawicielom Państwa drugiej Strony wszelkiej pomocy w celu wykonywania ich zadań.

Artykuł 8

Inne formy współpracy

1. Właściwe organy Państw Stron mogą prowadzić współpracę, o której mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, w szczególności przez:

- 1) sporządzanie wspólnych raportów sytuacyjnych dotyczących zwalczania przestępczości;
- 2) tworzenie wspólnych grup roboczych oraz delegowanie do nich swoich przedstawicieli;

- 3) wyznaczanie osób do stałych kontaktów;
 - 4) planowanie i realizowanie wspólnych programów zapobiegania przestępczości;
 - 5) wzajemne umożliwianie wizyt studyjnych;
 - 6) zapraszanie przedstawicieli właściwych organów Państw Stron w charakterze obserwatora;
 - 7) udział w międzynarodowych spotkaniach służących wymianie doświadczeń;
 - 8) użyczanie lub nieodpłatne przekazywanie wyposażenia lub środków technicznych.
2. Właściwe organy Państw Stron mogą, w zależności od potrzeb, organizować spotkania dotyczące kształtu współpracy realizowanej na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Współpraca w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego

Właściwe organy Państw Stron mogą, w szczególności:

- 1) opracowywać programy edukacyjne i prowadzić szkolenia dla funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów drugiej Strony;
- 2) tworzyć warunki dla uczestnictwa funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów drugiej Strony w kształceniu i szkoleniu zawodowym;
- 3) opracowywać ogólne koncepcje organizacji kształcenia i szkolenia zawodowego;
- 4) prowadzić wspólne szkolenia, konferencje, seminaria, spotkania ekspertów, kursy językowe i inne szkolenia.

Artykuł 10

Współpraca naukowo-techniczna

W ramach współpracy naukowo-technicznej, właściwe organy Państw Stron mogą w szczególności:

- 1) wymieniać doświadczenia dotyczące zwalczania przestępczości, w szczególności najlepsze praktyki w zakresie analizy kryminalnej, stosowania nowoczesnych systemów i metod, środków technicznych oraz najnowszych technologii w zapobieganiu i przeciwdziałaniu przestępczości;
- 2) organizować wspólne spotkania ekspertów;
- 3) wymieniać doświadczenia dotyczące poprawy poziomu kompetencji funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów Państw Stron;
- 4) udostępniać sobie wzajemnie specjalistyczny sprzęt i specjalistyczne pomieszczenia służbowe.

Artykuł 11

Przesyłka niejawnie nadzorowana

1. Jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione, właściwy organ może wystąpić do właściwego organu drugiej Strony z wnioskiem o wyrażenie zgody na niejawnie nadzorowanie przywozu, wywozu

i przewozu przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia (zwane dalej „przesyłką niejawnie nadzorowaną”). Przedmiotami tymi mogą być w szczególności środki odurzające, substancje psychotropowe, ich analogi lub prekursory, nowe substancje psychoaktywne, broń, amunicja, materiały wybuchowe, towary, fałszywe środki płatnicze, dokumenty, papiery wartościowe, środki finansowe.

Właściwy organ Strony, do którego skierowano wniosek, może ograniczyć zgodę na niejawnie nadzorowanie przesyłki, uzależnić ją od spełnienia określonych warunków lub jej odmówić, zwłaszcza gdy wiąże się ono ze szczególnym ryzykiem dla życia lub zdrowia osób uczestniczących w przedsięwzięciu, dla ludności lub środowiska.

Przesyłka niejawnie nadzorowana, o której mowa w niniejszym artykule, jest realizowana na terytorium Państwa Strony, do której skierowano wniosek, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa tej Strony.

2. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ustępie 1, należy skierować do:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Komendanta Głównego Policji,
 - b) Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji,
 - c) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - d) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo
 - e) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) po stronie Ukrainy:
 - a) Szefa Narodowej Policji Ukrainy,
 - b) Szefa Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
 - c) Dyrektora Państwowego Biura Śledczego,
 - d) Szefa Służby Bezpieczeństwa Ukrainy,
 - e) Dyrektora Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy albo
 - f) Dyrektora Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy.

3. Uprawnionymi do prowadzenia przesyłki niejawnie nadzorowanej, o której mowa w niniejszym artykule, są funkcjonariusze:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Policji,
 - b) Straży Granicznej,
 - c) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Służby Celno-Skarbowej;
- 2) po stronie Ukrainy:
 - a) Narodowej Policji Ukrainy,
 - b) Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
 - c) Państwowego Biura Śledczego,
 - d) Służby Bezpieczeństwa Ukrainy,
 - e) Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy,
 - f) Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy.

Rozdział III

Inne postanowienia

Artykuł 12 Odmowa współpracy

1. Właściwy organ Państwa Strony może odmówić całkowitej lub częściowej współpracy lub uzależnić ją od spełnienia określonych warunków, jeżeli uzna, że realizacja wniosku lub przeprowadzenie działania na podstawie niniejszej Umowy może:

- 1) naruszyć suwerenność, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy jego Państwa;
- 2) zagrażać bezpieczeństwu lub innym istotnym interesom jego Państwa;
- 3) naruszyć prawo wewnętrzne lub zobowiązania międzynarodowe Państwa Strony;
- 4) utrudniać czynności operacyjno-rozpoznawcze lub toczące się postępowanie karne;
- 5) zagrażać bezpieczeństwu osób biorących udział w tych czynnościach lub w tym postępowaniu.

2. Jeżeli właściwy organ Państwa Strony uzna, że realizacja wniosku lub przeprowadzenie działania na podstawie niniejszej Umowy może przyczynić się do naruszenia praw człowieka odmawia realizacji współpracy lub uzależnia ją od spełnienia określonych warunków.

Artykuł 13 Ochrona informacji niejawnych

1. W ramach współpracy na podstawie niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron mogą wymieniać informacje niejawne bezpośrednio.

2. Ochrona informacji niejawnych między Stronami w związku z wykonywaniem niniejszej Umowy regulowana jest postanowieniami Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, podpisanej w Warszawie dnia 27 sierpnia 2015 roku.

Artykuł 14 Ochrona danych osobowych

1. Przetwarzanie danych osobowych związane z wykonywaniem niniejszej Umowy następuje zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa Strony przekazującej dane osobowe, z uwzględnieniem następujących zasad:

- 1) przekazywanie danych osobowych jest niezbędne dla celów określonych w artykule 1 niniejszej Umowy;
- 2) dane osobowe przekazuje się wyłącznie właściwym organom Państwa drugiej Strony lub organom odpowiedzialnym w Państwie tej Strony za ochronę danych osobowych;
- 3) dane osobowe uzyskane od państwa trzeciego mogą być przekazane drugiej Stronie po uzyskaniu zgody tego państwa;

- 4) dane osobowe uzyskane od właściwego organu Państwa Strony przekazującej mogą być przekazane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, jeżeli Strona przekazująca udzieliła zgody na dalsze ich przekazanie a państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa spełnia warunki bezpiecznego przetwarzania danych;
- 5) na wniosek właściwego organu Państwa Strony, który przekazał dane osobowe, informuje się go o sposobie ich wykorzystania oraz wyniku sprawy, w której dane te były wykorzystywane;
- 6) właściwy organ Państwa Strony, który przekazuje dane osobowe, zapewnia prawdziwość tych danych; jeżeli zostanie stwierdzone, że te dane są nieprawdziwe lub są to dane, których przekazanie było niedozwolone, należy niezwłocznie zawiadomić właściwy organ Państwa Strony, który je otrzymał; w takim wypadku organ ten ma obowiązek sprostować nieprawdziwe dane lub zniszczyć dane, których przekazanie było niedozwolone;
- 7) właściwy organ Państwa Strony przekazujący dane osobowe zawiadamia właściwy organ Państwa Strony otrzymujący dane o terminie, z upływem którego dane powinny zostać usunięte lub zniszczone, zgodnie z prawem wewnętrznym swojego Państwa; niezależnie od tego terminu wszystkie dane osobowe należy usunąć lub zniszczyć niezwłocznie po ustaniu celu, dla którego zostały zebrane; właściwy organ Państwa Strony, który przekazał dane jest zawiadamiany o takim usunięciu lub zniszczeniu danych, jak również o przyczynach ich usunięcia lub zniszczenia;
- 8) właściwe organy Państw Stron bez zbędnej zwłoki informują się o naruszeniach ochrony danych osobowych przekazanych na podstawie niniejszej Umowy, jeżeli naruszenie takie może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności osób, których dane są przetwarzane. Strony podejmą wszelkie możliwe działania mające na celu zapobieżenie skutkom takiego naruszenia;
- 9) osoba, której dane osobowe mają zostać lub zostały już przekazane, ma prawo do uzyskania informacji o przetwarzaniu jej danych osobowych, podstawie prawnej przetwarzania, okresie przechowywania danych oraz celu ich wykorzystania; osoba, której dane osobowe są przetwarzane, ma prawo uzyskania informacji o administratorze i jego danych kontaktowych, a także prawo żądania od administratora dostępu do danych osobowych, sprostowania lub usunięcia danych osobowych lub ograniczenia przetwarzania jej danych osobowych. Osobie, której dane osobowe mają zostać lub zostały już przekazane, przysługuje prawo do żądania ich modyfikacji lub usunięcia jeżeli uzna, że dane osobowe są nieprawidłowe lub przetwarzane są niezgodnie z prawem; właściwy organ Państwa Strony, który otrzymał dane osobowe, może przekazać informacje dotyczące tych danych dopiero po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego organu przekazującego Państwa Strony;
- 10) osoby, których dane dotyczą, mają prawo odwołania się do sądu lub organu administracyjnego Państwa Strony, który będzie zapewniał realizację przysługujących im praw w sytuacji, gdy takie osoby uznają, że ich dane osobowe są przetwarzane nieprawidłowo; Strony, zgodnie z prawem wewnętrznym swojego Państwa, informują osoby, których dane osobowe są przetwarzane, o przysługujących im prawach w tym zakresie;
- 11) właściwe organy Państw Stron mają obowiązek rejestrowania wszystkich przypadków przekazania, otrzymania, usunięcia i zniszczenia danych oso-

bowych, w szczególności przez wskazanie daty i godziny przekazania, usunięcia lub zniszczenia danych osobowych, informacji o właściwym organie odbierającym Państwa Strony, a także uzasadnienie przekazania, usunięcia lub zniszczenia danych osobowych;

- 12) właściwe organy Państw Stron zapewniają skuteczną ochronę danych osobowych przed bezprawnym udostępnieniem osobom nieupoważnionym oraz nieuprawnionym i niezgodnym z prawem dokonywaniem zmian i rozpowszechnianiem tych danych;
- 13) Strona może odmówić przekazania danych osobowych, jeżeli stwierdzi, że podstawowe prawa i wolności konkretnej osoby, której dane dotyczą, są nadrzędne wobec interesu publicznego.

2. W celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego lub ze względu na ważne interesy którejkolwiek ze Stron, jeżeli uprzedniej zgody, o której mowa w ustępie 1 punkt 3 niniejszego artykułu, nie da się uzyskać w odpowiednim terminie, możliwe jest przekazanie danych osobowych drugiej Stronie. Strona przekazująca dane osobowe niezwłocznie informuje państwo trzecie, od którego uzyskała dane osobowe.

Artykuł 15

Wyjątki dotyczące przekazywania danych osobowych

1. Strona polska może odmówić przekazania danych osobowych Stronie ukraińskiej, jeżeli zgodnie z wiążącym ją prawem Unii Europejskiej, zostanie stwierdzone, że Ukraina nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony danych osobowych.

2. W razie braku decyzji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, dane osobowe mogą być przekazane, jeżeli:

- 1) Strony zawarły odrębną umowę o ochronie danych osobowych, która przewiduje odpowiedni stopień ochrony danych osobowych;
- 2) administrator danych osobowych Strony przekazującej stwierdził, iż właściwe organy drugiego Państwa Strony zapewniają odpowiednie zabezpieczenia ochrony danych osobowych, w tym zabezpieczenia techniczne i organizacyjne, które zapewniają odpowiedni stopień bezpieczeństwa odpowiadający ryzyku naruszenia praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Dodatkowo Strona polska może przekazać dane osobowe mimo braku decyzji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne w celu:

- 1) ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby;
- 2) zabezpieczenia uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, jeżeli prawo wewnętrzne Państwa Strony przekazującej tak stanowi;
- 3) zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu ryzyku naruszenia bezpieczeństwa i porządku publicznego drugiego Państwa Strony lub państwa trzeciego;
- 4) w indywidualnym przypadku, w celach, o których mowa w artykule 1 Umowy, lub dla ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń wynikających z celów, o których mowa w artykule 1 Umowy.

Artykuł 16

Roszczenia odszkodowawcze

1. Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu utraty lub uszkodzenia mienia, jeżeli szkoda wyrządzona została przez funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów drugiego Państwa Strony podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy.

2. Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów, jeżeli nastąpiło to podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy. Prawo do roszczeń odszkodowawczych funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów, a także osób uprawnionych do odszkodowania w razie ich śmierci, na podstawie prawa wewnętrznego tego Państwa Strony pozostaje tym samym nienaruszone.

3. Ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, nie stosuje się, jeżeli szkoda wyrządzona została umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

4. Jeżeli funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów jednej Strony podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy na terytorium Państwa drugiej Strony wyrządzą szkodę osobie trzeciej, to Strona, na której terytorium Państwa szkoda została wyrządzona, ponosi odpowiedzialność za szkodę zgodnie z przepisami prawa, które miałyby zastosowanie w przypadku wyrządzenia szkody przez jej własnych funkcjonariuszy lub pracowników. Strona, której funkcjonariusze lub pracownicy wyrządzili szkodę, zwraca drugiej Stronie całą sumę odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu lub osobie uprawnionej do odszkodowania po jego śmierci. Zdania drugiego nie stosuje się, jeżeli funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów Państwa Strony, którzy wyrządzili szkodę, działali pod bezpośrednim kierownictwem funkcjonariuszy lub pracowników drugiej Strony, chyba że szkodę wyrządzili umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

5. Właściwe organy Państw Stron ściśle współpracują ze sobą, aby ułatwić załatwianie roszczeń odszkodowawczych. W tym celu wymieniają się w szczególności wszelkimi znajdującymi się w ich dyspozycji informacjami o przypadkach powstałych szkód.

Artykuł 17

Odpowiedzialność funkcjonariuszy i pracowników

1. Funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności na terytorium Państwa drugiej Strony, są traktowani tak samo jak funkcjonariusze lub pracownicy Państwa drugiej Strony, w odniesieniu do przestępstw popełnionych przez nich lub wobec nich.

2. Strony zapewniają funkcjonariuszom, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności służbowe na terytorium Państwa drugiej Strony, taką samą ochronę i pomoc podczas ich realizacji jak własnym funkcjonariuszom.

Artykuł 18

Uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników

1. Funkcjonariusze i pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności na terytorium

Państwa drugiej Strony, zobowiązani są do przestrzegania prawa wewnętrznego Państwa tej Strony. Nie przysługują im uprawnienia władcze, o ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej.

2. Funkcjonariusze i pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony podczas wykonywania czynności w ramach realizacji niniejszej Umowy na terytorium Państwa drugiej Strony, uprawnieni są do:

- 1) noszenia umundurowania lub innych widocznych znaków identyfikacyjnych;
- 2) używania pojazdów służbowych, jednostek pływających lub statków powietrznych.

3. Właściwe organy Państwa drugiej Strony mogą wyłączyć uprawnienia, o których mowa w ustępie 2 powyżej, lub uzależnić je od spełnienia dodatkowych warunków.

Artykuł 19

Języki

Przy realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwe organy Państw Stron będą posługiwać się językiem: polskim, ukraińskim, angielskim lub innymi językami przez nie uzgodnionymi.

Artykuł 20

Koszty współpracy

Jeżeli niniejsza Umowa lub porozumienie wykonawcze, o którym mowa w artykule 23, nie zawiera innych regulacji, każda Strona ponosi własne koszty powstające dla jej właściwych organów przy realizacji niniejszej Umowy.

Artykuł 21

Rozstrzyganie sporów

Spory dotyczące interpretacji lub wykonywania postanowień niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze konsultacji lub bezpośrednich negocjacji między Stronami i nie zostaną przedłożone do rozstrzygnięcia żadnej stronie trzeciej.

Rozdział IV

Postanowienia wykonawcze i końcowe

Artykuł 22

Dane kontaktowe

1. Po wejściu w życie niniejszej Umowy, Strony niezwłocznie prześlą sobie w drodze dyplomatycznej:

- 1) dane kontaktowe swoich właściwych organów;
- 2) informacje o sprawach jakie poszczególne właściwe organy zobowiązane i uprawnione są realizować w ramach niniejszej Umowy oraz o ich terytorialnej jurysdykcji.

2. Strony powiadamiają się niezwłocznie w drodze dyplomatycznej o zmianach informacji, o których mowa w ustępie 1 powyżej, a także o zmianie nazw organów i zmianach w podziale kompetencji.

Artykuł 23

Porozumienia wykonawcze

W celu realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwe organy Państw Stron mogą zawierać porozumienia wykonawcze, niebędące umowami międzynarodowymi, które mają na celu uszczegółowienie postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 24

Stosunek do innych Umów międzynarodowych

1. Umowa niniejsza nie narusza praw i zobowiązań Stron, wynikających z wiążących je dwustronnych i wielostronnych umów międzynarodowych, których stronami są Państwa Stron, w szczególności dotyczących pomocy prawnej w sprawach karnych lub wynikających z ich członkostwa w organizacjach międzynarodowych.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy traci moc Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, sporządzona w Kijowie dnia 3 marca 1999 roku.

3. Porozumienia wykonawcze zawarte na podstawie umowy wskazanej w ustępie 2 powyżej, zachowują moc na okres obowiązywania niniejszej Umowy albo do czasu zastąpienia ich nowymi porozumieniami zawartymi na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 25

Obowiązywanie Umowy

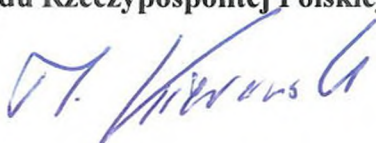
1. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestu (30) dni od dnia otrzymania przez Strony w drodze dyplomatycznej ostatniego pisemnego powiadomienia informującego o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Umowa niniejsza może zostać zmieniona za pisemną zgodą Stron. Takie zmiany wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami ustępu 1 powyżej.

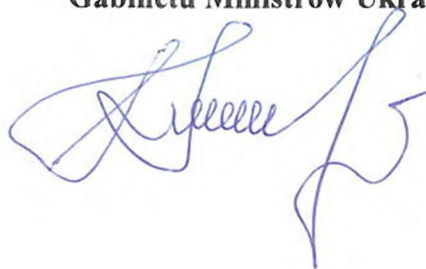
3. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Niniejsza Umowa może być rozwiązana w dowolnym momencie w drodze pisemnego powiadomienia przekazanego w drodze dyplomatycznej przez jedną ze Stron na rzecz drugiej Strony. W takim przypadku niniejsza Umowa wygasa po upływie dziewięćdziesięciu (90) dni od daty otrzymania takiego powiadomienia przez drugą Stronę.

Sporządzono w e Lwowie, dnia 11 grudnia 2025 roku
w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy
czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

**Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej**

**Z upoważnienia
Gabinetu Ministrów Ukrainy**

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 30.12.2025 r.

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

